

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

10.4.2022 – Palmusunnuntai

Kunnian kuninkaan alennustie

Tekstit

Päivän psalmi Ps. 118:26 – 29

1. lukukappale Jes. 50:4 – 10

2. lukukappale Fil. 2:5 – 11

Evankeliumi Joh. 12:12 – 24

Esirukouksissamme: Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 12.4.

klo 13.30 Suom. Raamattupiiri **Impola Huone**

Ke 13.4.

klo 10 – 13 Kahvitauko **Regent St.**

To 14.4

klo 10 – 13 Lepokodin toimisto

klo 14.00 Kiirastorstai hartaus **Voima**

klo 19.00 Engl. Kiirastorstai hartaus **Regent St**

Pe 15.4.

klo 10.00 Pitkäperjantai hartaus **Voima**

klo 14.00 Engl. Pitkäperjantai hartaus **Regent St**

Su 10.4.

klo 10.00 Suom. Messu † **Voima**

klo 14.00 Engl. Jumalanpalvelus † **Regent St.**

Psalmi. Ps. 118:26 – 29

Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimessä. Herran huoneesta teidät siunataan. Herra on Jumala! Hän antoi valonsa meille. Käykää kulkueena lehvät käsissä, ulottakaa piirinne alttarin sarviin. Sinä olet Jumalani, sinua minä kiitän, Jumala, sinua minä suuresti ylistän. Kiittäkää Herra! Hän on hyvä, iäti kestää hänen armonsa!

1. lukukappale: Jes. 50:4 – 10

Herra, minun Jumalani, on antanut minulle taitavan kielen, niin että voin sanalla rohkaista uupunutta. Aamu aamulta hän herättää minut, herättää korvani kuulemaan oppilaan tavoin. Herra avasi minun korvani, ja minä tottelin, en väistänyt tehtävääni. Minä tarjosin selkäni lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi, en kätkenyt kasvojani häväistyksiltä, en sylkäisyiltä. Herra, minun Jumalani, auttaa minua, siksi en pelkää häväistystä. Olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi. Minä tiedän, etten jää häpeääni, sillä hän on lähellä, hän osoittaa syyttömyyteni – kuka voisi minua syyttää! Asettukaamme siis käymään oikeutta. Tahtooko joku ajaa kannetta minua vastaan? Astukoon hän esiin! Herra, minun Jumalani, on minun auttajani. Kuka voisi osoittaa minut syylliseksi? Nuo kaikki häviävät kuin vaate, jonka koi syö. Se teistä, joka pelkää Jumalaa, kuulkaan Herran palvelijan sanaa. Joka kulkee syvällä pimeydessä ilman valoa, luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaan.

2. lukukappale: Fil. 2:5 – 11

Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman. Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: ”Jeesus Kristus on Herra.”

Evankeliumi: Joh. 12:12 – 24

Seuraavana päivänä levisi tieto, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. Ihmiset, joita oli saapunut juhlille suurin joukoin, ottivat palmunoksia ja menivät häntä vastaan huutaen:

- Hoosianna!

*Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä,
Israelin kuningas!*

Jeesukselle tuotiin aasi, ja hän nousi sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

*- Älä pelkää, tytär Siion,
sinun kuninkaasi tulee!*

Hän ratsastaa nuorella aasilla.

Opetuslapset eivät vielä tuolloin ymmärtäneet tätä, mutta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että hänestä oli näin kirjoitettu ja että hänelle myös oli tapahtunut niin.

Ne, jotka olivat olleet Jeesuksen mukana, kertoivat, miten hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista. Tämän vuoksi, kuultuaan millaisen tunnusteon Jeesus oli tehnyt, ihmiset lähtivät joukolla häntä vastaan. Fariseukset puhuivat keskenään: ”Näettekö? Mikään ei auta. Koko maailma juoksee hänen perässään.”

Niiden joukossa, jotka olivat tulleet juhlille rukoilemaan Jumalaa, oli myös muutamia kreikkalaisia. Nämä tulivat Filippuksen luo - sen, joka oli Galilean Betsaidasta - ja sanoivat: ”Me haluaisimme tavata Jeesuksen.” Filippus meni puhumaan asiasta Andreakselle, ja sitten he molemmat menivät Jeesuksen puheille.

Jeesus sanoi heille:

”Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnänjyvä ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon.”

Saarna

Pastori Johanna Porkola

Teistä moni tietää jotain viljasta ja siemenistä, mutta itse tiedän enemmän perunoista, potuista, kuten meillä Savossa sanotaan. Perunan viljelyssä näemme aivan selvästi sen siemenperunan toiminnan kun se laitetaan maahan. Erityisesti kun keräämme satoa. Siemenperuna on niiden uusien ihanien puhtaiden pottujen seassa mustana ja käpristyneenä. Siemen antoi voimansa, kuoli niiden muiden perunoiden vuoksi, että ne tuottaisivat satoa. Tästä tapahtumasta Jeesus meille puhuu viljan siemenen muodossa. Israelissa kun on liian lämmintä ja kuivaa, siellä ei pottu kasva.

Ellei vehnän siemen putoa maahan ja hajoa ja kuole, se jää yksin, eikä siitä tule mitään. Vasta kun siemen hajoaa, syntyy uutta. Se alkaa itää ja varttuu viljaksi, josta jauhetaan jauhoja ja sitten leipää. Leipä on tarkoitettu murrettavaksi, jaettavaksi. Leipä antaa elämän. Yksin ahmittu leipä tuo ähkyn ja tylsyyden. Koriin jäänyt leipä kuivuu ja homehtuu. Leipä on tarkoitettu jaettavaksi. Se ei ole minkään arvoinen. Itsensä likoon laittamisen ja itsensä antamisen kautta syntyy yhteys. Jos laskelmoi kaiken elämässä jäät lopulta kaikkea vaille, jää yksin ja tyhjäksi. Se on muodikasta nykyään, mieltä miten itse säästyn tästä ja tuosta asiasta ja pääsen siitä mahdollisimman vähällä. Miten saan itse voittoa mahdollisimman paljon. Elämä tuo kuitenkin eteemme murtumista ja särkymistä: ihmissuhteiden ja terveyden. Teistä ehkä joku on jo kokenutkin sellaista. Särkyminen voi olla kuitenkin joskus siunaukseksi. Kuulostaa rumasti sanotulta, etenkin kun on keskellä kaikkea sitä. Ikävän kokemuksen jälkeen oppii tuntemaan myötätuntoa ja samaistumista toisten

ihmisten asioita ja elämää kohtaan. Toisaalta juuri sen pimeän keskeltä voi löytää lähteen, jonka Jumala sinulle osoittaa, aivan kuten Hagarille (1. Moos21). Lähellä kuolemaa Jumala puhui. Ilman sitä pimeää, ei Jumalan ääni olisi kuulunut eikä elämän lähde löytynyt.

Tämä Johanneksen evankeliumin kuvaus Jeesuksen ratsastamisesta voitokkaasti Jerusalemiin on hieman erilainen. Johannes on hyvin tietoinen muista synoptisten evankeliumien kuvauksista ja siksi hän esittelee toisen näkökulma, korostaa toistenlaista traditiota ja teologiaa Jeesuksesta. Jeesuksen ihmeteot olivat vaaraksi hallitsevalle uskonnolliselle puolueelle. Johannes on hyvin kriittinen juutalaista eliittiä kohtaan. Ajatelkaa, että koska Lazaruksen henkiin herättäminen osoitti Jeesuksen ylemmyyttä, Kaikkivaltiota, he päättivät tappaa myös Lazaruksen. Tämä on ehjä jäänyt huomaamatta. Palmutkaan eivät välttämättä olleet aivan yksin kertainen juttu. Muissa evankeliumeissa puhutaan oksista, mutta Johannes puhuu nimenomaan palmun oksista, josta tämä sunnuntai on saanut nimensäkin. Palmun oksilla otetaan vastaan nimenomaan Kuningas, Israelin kuningas. Niillä juhlittiin myöhemmin makkabilaiskirjojen mukaan kansallista vapautusta ja temppelein puhdistusta. Ei ihme, että tämä tuotti levottomuutta uskonnollisissa johtajissa. He toteavatkin, että mikään ei auta, kuten ei auttanutkaan. Ihmiset jotka menevät Jeesusta vastaan palmun oksia heilutten, juhlivat häntä kansallisena sankarina ja vapauttajana. Johanneksen lisäystä on myös, että Jeesusta kutsutaan Israelin kuninkaaksi. Myös muualla Johanneksella Jeesusta puhutellaan juutalaisten kuninkaaksi. Aikaisemmin kerrotun ruokimisihmeen kohdalla kansa haluaa tehdä Jeesuksesta väkisin kuninkaan, mutta Jeesus vetäytyy yksin vuorelle (Joh. 6). Jeesus on todella kuningas, mutta aivan toisenlaisessa merkityksessä kuin häntä tervehtivä kansanjoukko luulee. Jeesuksen kuninkuus rakentuu alhaalta päin, nöyrytyksen ja alentumisen kautta. Myös opetuslapsilla, ennen pääsiäistä, ei ollut täyttä ymmärrystä. Meidän opetuslapseudessamme on samanlainen kaiku. Jos meille Jeesuksen ylösnousemus, Pääsiäisen ihme, kuoleman voitto ei ole totta, niin me tulkitsemme, katselemme Jeesusta aivan erilaisesta näkökulmasta. Jeesusta on helppo siteerata hengellisenä opettajana, eettisenä mestarina, joka opettaa oikean tien elää. Mutta se ei ole Jeesuksen oikea tulkinta, jos näin voidaan sanoa. Vasta usko Jeesuksen sovitustyöhän ja ylösnousemukseen on kaiken perusta. Kirkko ei ole museo, seurakunta ei ole salaeura ja perinneyhdistys, jossa pidämme yllä suomalaista evankelis-luterilaista kirkkotoimintaa, jonkinlasta ajanvietettä sunnuntaiaamuisin. Kaiken perusta on usko Jeesukseen koko maailman ja iankaikkisen elämä Herrana ja pelastajana.

Evankeliumitekstin loppu on hieman kummallinen, ainakin aluski näyttää. Kun kreikkalaiset tulivat tavatakseni Jeesuksen, tämä vastaa siihen kummallisesti, aivan heitä noteeraamatta. Taas väärin. Jeesus noteeraan kreikkalsiten lähetymisen hyvinkin tarkasti. Kun kreikkalaiset, siis pakanat lähetysvät Jeesusta, tämä hetki, tämä delegaation saapuminen sopii juuri Johanneslaiseen teologiaan Jeesuksesta: Jeesus ei kuollut vain Israelin kansan puolesta, vaan kootakseen yhteen kaikki hajallaan olevat Jumalan lapset. Kreikkalsten halu tulla Jeesuksen luo ennakoiti kertomuksessa tämän odotuksen täyttymistä. Varsinainen pakanalähetys alkaa vasta Paavalin toimesta, mutta tarinassa hetki sovituksen saattamiselle loppuun alkaa tästä huomiosta, että Pelastus on tarkoitettu kaikille ja on kaikkia varten. Sinulle ja minullekin. ”Me haluamme tavata Jeesuksen.” Haluatko sinä tavata Jeesuksen?

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury